

теля и му принасять съ съкрушено сърдце молитвы-ты си; а лъжливи-ти и прѣльстителни-ти язици на лъскатели-ты, что гы възвышявать надъ горизонта на челоувѣческѣ-тѣ силѣ, никакъ не могъть да гы въспрѣтъ отъ да почувствовать най яено слабости-ты си.

6. И въ средѣ заѣтъ-тѣ свѣтлость на злато-то и великолѣпіе-то, казва имъ сърдце-то: Ты си прахъ!

7. И живостный младець си прави молитвѣ-тѣ, кога-то прѣминува изъ пѣяство-то на забавленія-та въ нощнѣ-тѣ самотѣ и тишинѣ.

8. Зачто-то той, кога-то ся намира между желанія-та на младость-тѣ, гледа устремителны-ты вихрушкавы облацы на бѣдѣщы-ты години и трепери отъ неявность-тѣ на собствены-ты си силы.

9. За това, той посвящава себе си съ всичко на всемогъщѣ-тѣ Божнѣ рѣкѣ, като не намира другъ по искрененъ пріятель, другъ по чядолюбивъ баща и другъ по силенъ покровитель.

10. И самый суровъ войнѣ, что заспива вечеръ надъ крѣвавы-ты орѣжія, си прави молитвѣ-тѣ съ умиленно сърдце; зачто-то той познава най добрѣ, че не тыя орѣжія, нѣ Вѣчный го запазва подъ божественныя си покрывѣ! И кога-то ся управа кѣмъ страшнѣ-тѣ си длѣжность, тогасъ вече ся сѣмнява, ако още малко минуты ще дыше въздуха на живота, или крѣваво-то му мощи ще падне близо до другы-ты мъртвы.

11. И чядолюбива-та майка въ крѣга на любезны-ты си чяда принася сърдечнѣ молитвѣ кѣмъ Баща-та и Господаря на всичко, и прославя имя-то на Оногова, кой-то и е далъ тѣмъ радость на живота, и кой-то пакъ може да и ѣ отнѣме.